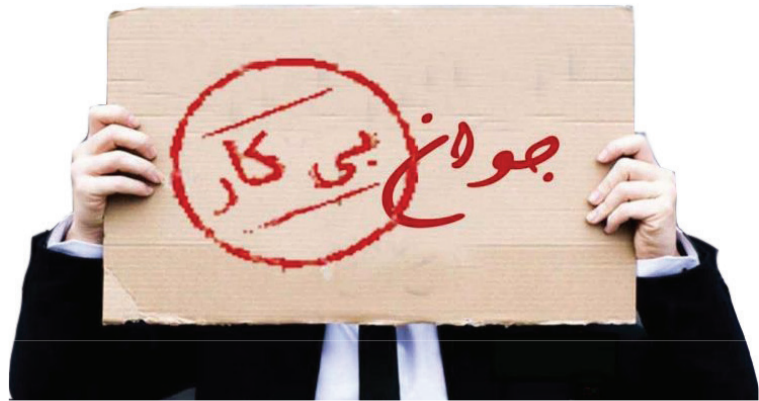

نمایندگان مجلس دهم شورای اسلامی در گفت‌وگو با آیت ماندگار مطرح کردند:

برای رفع بیکاری چه باید کرد؟

دارای شغل و درآمد می‌شوند که حتی بسیاری از چالش‌های اجتماعی موجود در کشور مثل افسردگی، درگیری‌های فیزیکی، طلاق و... با کاهش قابل توجهی روبرو خواهد شد. در همین راستا به سراغ چند تن از نمایندگان مردم در مجلس شورای اسلامی رفتیم تا نظرات آن‌ها را در این باره جویا شویم. ... ۷۶۶

همچنان بیکاری به عنوان مهمترین و بزرگترین معضل به مانند سال‌های گذشته در کشور مطرح است و در این بین، جوانان و مخصوصاً قشر تحصیل کرده از این فضای حاکم بر جامعه رنج می‌برند. دولت دوازدهم بنا دارد در سال ۹۷ با یک برنامه‌ریزی مدون، شرایطی را برای ایجاد بیش از یک میلیون شغل ایجاد کند. بی‌شک اگر این اتفاق رخ دهد نه تنها افراد زیادی

« ما باید یاد بگیریم که به شعارها و برنامه‌ریزی‌های خود پایبند باشیم! »

علی ابراهیمی، نماینده مجلس شورای اسلامی:
بالابردن کیفیت، رمز موفقیت کالای ایرانی

نیاز به تغییر در ساختار سازمان ملل
حق و تو!

پاسخی به نیاز اساسی جامعه
حکومت قانون

میزان رأی ملت خواهد ماند

همچنان عضو ناظر WTO می‌مانیم نه عضو دائم!

Ayatmandegar
biweekly

مسعود سوری
روزنامه نگار

ابوالفضل زهدی پور
روزنامه نگار

آیت ماندگار

دو هفته نامه سیاسی، اجتماعی | شماره ۵۵ | نیمه اول اردیبهشت ۱۳۹۷ | سال چهارم | هشت صفحه | قیمت ۱۰۰۰ تومان | No.55 Second of April.2018 | Political, Social | www.ayatmandegar.ir

سرمقاله

بی تفاوتی اجتماعی: با عنوان انبوه تنها

مريم اسداللهی سهي
فعال اجتماعی

رشد و گسترش شهرها کم‌کم فاصله میان آدمی را افزایش داد. در حالی که درب‌های منزلمان بر روی یکدیگر باز می‌شود و حریم امنمان به خطر می‌افتد و نازکی دیوار خانه، صداها را به گوشمان می‌رساند؛ اما در واقعیت همدیگر را در افقی دور دست می‌بینیم و خبری از حال هم نداریم و هر روز بی‌تفاوت‌تر از کنار هم می‌گذریم و «انبوه تنها» با شیب تندی در حال افزایش است. این مفهوم از غول هولناکی به نام «بی‌تفاوتی» در جامعه ما منتج می‌شود. به نظر می‌رسد مار خوش‌خط‌وخال «دنیای مدرن»، توسعه شهرنشینی، افزایش رسانه‌های نوین و فضای مجازی و عدم آگاهی از نوع استفاده از آن‌ها از عوامل بی‌تفاوتی اجتماعی است. تغییر سبک زندگی، گسترش دایره حریم شخصی، فردگرایی، بی‌مسئولیتی نسبت به ... ۸

به بهانه بازگشایی نمایشگاه کتاب تهران

چرا باید #کتاب بخوانیم؟

۵۰۴

در این شماره می‌خوانید:

چند تحلیل پیرامون آینده برجام
اروپا کدام سو ایستاده است؟

۷۰۶

ناصر ارباب از «پلی از جنس شیشه» می‌گوید:
نقد جنس ضعیف شناخته شدن

۸

تفحصی

دوران پساداعش

ثبیت ثبات و امنیت در منطقه

کشورهای شمال و جنوب اروپا در خصوص مساله آوارگان و نحوه مواجهه با آنان با یکدیگر دچار تعارض دیدگاه شدند. کشورهای اروپایی چون آلمان بر این نظر بودند که اروپا باید در قبال آوارگان حمایت‌های جدی‌تری در پیش گیرد و در مقابل کشورهای چون بریتانیا به دنبال شانه

امنیت آنان را به چالش کشاند. همچنین ورود موج گسترده آوارگان سوری و عراقی گریخته از دست داعش به اروپا، کشورهای اروپایی را با تعهدات و فشارهای بسیار سنگینی مواجه کرد. حتی نگاه‌های متفاوت به مساله آوارگان اروپا را با گسست‌هایی از درون مواجه کرد.

اسلامی، بار سفر بستند و به سوریه و عراق آمدند. اغلب عملیات تروریستی که در سال‌های گذشته بارها و بارها پایتخت‌های اروپایی را ناامن و متشنج کرد، توسط همین شهروندان اروپایی انجام شد. افراط‌گرایی راحت‌تر و سریع‌تر از آنچه تصویری دریافت آموزش و خدمت به آرمان خلافت

شيوه‌های تازه و متنوع تبلیغات در کشورهای اروپایی و ارائه تصویری آرمانی از «خلافت اسلامی» به عنوان قلمرو حکومت اسلامی، توانست بخش قابل توجهی از شهروندان اروپایی مستعد افراط‌گرایی را به خود جلب کند. این طیف که اغلب از نسل دوم و سوم مهاجران آسیایی به اروپا بودند، به خاطر چشیدن طعم انواع تبعیض و محرومیت و نداشتن برداشتی تندرو از اسلام، به راحتی مجذوب تفکر تندروی داعش شده و به عضویت این گروه تکفیری درآمدند. تعداد قابل توجهی از این افراد برای دریافت آموزش و خدمت به آرمان خلافت

در این میان کشورهای اروپایی با سکوت در برابر موج تازه سیاست‌های تجاوزکارانه و خشونت ورزی رژیم صهیونیستی در برابر فلسطینی‌ها، در مسیر تضعیف محور مقاومت گام برمی‌دارند. این در حالی است که دود تضعیف محور مقاومت در وهله نخست به چشم اروپاییان خواهد رفت. اروپا طی سال‌های گذشته به ویژه از ۲۰۱۴ میلادی به بعد که داعش خلافت اسلامی را در عراق و سوریه پایه گذاری کرد، به واسطه حضور تروریست‌های تکفیری در خاورمیانه از زاویه‌های مختلف در معرض تهدید و خطر قرار گرفت. داعش از همان ابتدا با بهره‌گیری از

محور مقاومت متشکل از کشورها، نهادها، گروه‌ها و نیروهای مردمی که سال‌ها است ایستادگی در برابر نظام سلطه و مقابله با مداخله جویی‌های خارجی در منطقه خاورمیانه را در دستور کار خود دارد، همواره مورد غضب کشورهای غربی و متحدان منطقه‌ای آن قرار داشته است. شکست نیروهای دولت اسلامی عراق و شام موسوم به «داعش» در عراق و سوریه طی سال گذشته و دور تازه مقاومت‌های مردمی در سرزمین‌های اشغالی علیه اشغالگران صهیونیستی، موجی از عناد ورزی‌ها را علیه جریان مقاومت ایجاد کرده است.

تحقیق

نیاز به تغییر در ساختار سازمان ملل حق وقتو!

جهانی، تجاوزگری سعودی‌ها با اقدام عملی یا حتی محکومیتی نمادین نیز مواجه نشده است.

خردادامه سال ۹۵ بود که «بان کی مون» دبیرکل وقت سازمان ملل علنا اظهار داشت در برابر تهدید سعودی‌ها به قطع کمک‌های مالی عقب‌نشسته و این کشور را از لیست سیاه جنایت علیه کودکان خارج ساخته است.

سازمان ملل برای انجام مأموریت‌های خود متکی به بودجه‌ای است که ۱۹۳ کشور عضو بنابر تولید ناخالص داخلی خود می‌پردازند اما انفعال در برابر قدرت‌های جهانی سبب شده تا این سازمان حتی در وصول مطالبات خود از آمریکا به عنوان بزرگترین بدهکار سازمان ملل با دیوار سخت یکجانبه‌گرایی و تمامیت خواهی واشنگتن روبرو شود.

بسیاری از قدرت‌های نوظهور از آلمان و ژاپن گرفته تا برزیل طی سال‌های اخیر به رغم پایبندی به مقررات سازمان ملل و تأمین بخش مهمی از هزینه‌های آن، منتقد امتیازاتی هستند که هشت دهه پیش به اعضای شورای امنیت اعطا شد.

همچنان که اشاره شد یکی از عوامل ناکامی سازمان ملل از دید صاحب‌نظران مسائل بین‌المللی و گروهی از سیاستمداران، دیوانسالاری پر دامنه و طولیل و همچنین سازوکار کند و محافظه کار آن در برابر حفظ منافع اقویا عنوان شده است.

سازمان ملل در سال‌های گذشته در

اشغالگرانه اسرائیل نبوده است. در وضعیت کنونی نیز وقوع فاجعه انسانی در یمن به تابلوی ناکارآمدی سازمان ملل مبدل شده و به واسطه رشوه کلان عربستان‌ها به این سازمان و قدرت‌های

در واقع آزمون اشغالگری صهیونیست‌ها در اراضی فلسطین روبرو شد اما به واسطه حمایت‌های نامحدود و گسترده آمریکا از صهیونیست‌ها قادر به ایجاد بازدارندگی در برابر جنایات مکرر و سیاست‌های

تا جنایات صرب‌ها در بالکن، کشتار مسلمانان میانماری روهینگیا نمونه‌هایی از موفقیت نبودن سازمان ملل در نجات جان انسان‌ها است. این سازمان از ابتدای تأسیس با چالش و

مسائل جهانی و تأمین ثبات و امنیت بین المللی می‌داند.

سازمان ملل علاوه بر مأموریت برقراری صلح و حمایت از حقوق اساسی بشر در سراسر جهان، از طرفی الگوی اهداف توسعه هزاره و ابزارهایی چون بانک جهانی، پیشرفت اقتصادی و گسترش تجارت را در میان کشورهای عضو پیگیری می‌کند.

توسعه شاخص‌ها و بهبود وضعیت محیط زیست انسانی از دیگر کارکردها و اهداف سازمان ملل است تا اثرات فقر، بی‌غذایی، خشونت، بیماری و بیسودای را از کشورهای جان‌بزداید. از همین رو است که نهادهایی چون صندوق کودکان سازمان ملل متحد، کمیساریای عالی امور پناهندگان، برنامه جهانی غذا، سازمان جهانی بهداشت شکل گرفت تا مأموریت‌هایی تخصصی را برعهده گیرد.

سازمان ملل همچنین در پیشبرد اهداف مندرج در منشور ملل متحد با سازمان‌هایی مستقل چون آژانس بین‌المللی انرژی اتمی، صلیب سرخ جهانی، صندوق بین‌المللی پول و... دارای همکاری‌هایی تنگاتنگ است.

با وجود فهرست بلند بالای مأموریت‌های سازمان ملل و تشکیلات عریض و طویل آن، لیست ناکامی‌های آن نیز در سال‌های گذشته طولانی گشته است. تنها نگاهی به بحران‌های بین‌المللی که از دهه ۹۰ میلادی به این سو به وقوع پیوسته، از نسل‌کشی در آفریقا و کشور رواندا گرفته

دگرگونی‌های فضای جهانی طی دهه‌های اخیر، تغییر در مأموریت و رویکردهای سازمان ملل را به ضرورتی انکارناپذیر برای گریز از نقض غرض بزرگترین سازمان بین‌المللی مبدل ساخته است.

سازمان ملل متحد در مقایسه با سالیان پایه گذاری، فضایی متفاوت و متغیر را پیش رو می‌بیند؛ محیطی که به نسبت سالیان حاکمیت نظام‌های موازنه قوا، دوقطبی و سلسله مراتبی رخدادهای آن با شتاب بیشتری به وقوع می‌پیوندد و شاهد مسائلی پر شمار و پیچیده‌تر است. ساختار کنونی سازمان ملل اما همان نهادی است که بر منشور آشتی‌ناپذیری قوای متفقین (منشور آتلانتیک) با اتحاد مثلث (آلمان، ایتالیا و ژاپن) بنا شد و در نهایت با شکست کامل متحدین، ایالات متحده، اتحاد جماهیر شوروی، چین، فرانسه و بریتانیا را در سال ۱۹۴۵ بر سربر بردگان جنگ جهانی دومین قرار داد.

به این ترتیب، پیروزی در جنگی که هشت دهه پیش رخ داد، امتیازاتی ویژه را به پنج کشور اصلی پایه‌گذار سازمان ملل اعطا کرد تا هر کدام در موقعیت مقتضی و تا زمانی نامعلوم اراده دیگر اعضا را در صورت ناهمخوانی با منافع خود به کل بی‌اثر سازند.

اکنون سازمان ملل، بزرگ‌ترین نهاد بین‌المللی است که با ارکانی چون مجمع عمومی و شورای امنیت، خود را در جایگاه اصلی‌ترین مرجع تصمیم‌گیری در مورد

نگاه

علی ابراهیمی، نماینده‌شازند در مجلس شورای اسلامی:

بالا بردن کیفیت، رمز موفقیت کالای ایرانی

پیدا کند کار برای تولیدکننده‌های داخلی سخت می‌شود. انتظار است که دولت در مقابل این چالش که سال‌های سال کشور ما با آن دست به‌گریبان بوده به‌طور جدی مقابله کند و مخصوصاً جلوی ورود کالاهای غیرضروری را بگیرد. دولت باید برای ورود ارز به کشور دست خود را در دستان تولیدکننده‌های داخلی بگذارد و تا جایی که امکان دارد فضای کاری را برای آن‌ها مهیا کند زیرا

می‌توانند نظر مردم را برای خرید محصول جلب کنند. در وهله بعد و پس از پیشرفت محصولات داخلی نیاز است که مصرف‌کنندگان با تعصب بیشتری روی به خرید کالاهای داخلی بیاورند زیرا اشتغال‌زایی و رشد و شکوفایی اقتصادی کشور در گرو حمایت از کالای داخلی است. از طرفی دولت هم باید به این موضوع کمک کند زیرا وقتی هر کالایی به هر طریقی می‌تواند به کشور ورود

نقش مجلس قانون‌گذاری است و من معتقدم برای حمایت از کالاهای ایرانی قوانین خوبی وجود دارد و شاید در شرایط کنونی نیاز باشد که مجلس با تاکیدات و نظارت بیشتر خود به تحقق این شعار کلیدی کمک کند. به نظر من اولین کسی که می‌تواند از کالای ایرانی حمایت کند، خود تولیدگران هستند. تولیدگران اگر به کیفیت و قیمت مناسب کالای خود بیش از پیش توجه کنند مطمئناً

موضوعی که سال‌های سال، مغفول مانده بود. در این رابطه به سراغ علی ابراهیمی، نماینده‌شازند در مجلس شورای اسلامی رقتیم تا نظرات وی را در این باره جویا شویم.

سال ۹۷ از سوی مقام معظم رهبری به عنوان سال حمایت از کالای ایرانی نامگذاری شده است، نقش مجلس و دولت برای تحقق این شعار و مخصوصاً حمایت از صنعت خودروی داخلی چیست؟

در تحقق چنین شعاری ایفا می‌کنند. بی‌تردید اگر تولیدکنندگان در سایه حمایت دولت، روی به افزایش کیفیت محصولات خود بیاورند با استقبال روزافزون مشتریان روبرو خواهند شد؛

سال ۱۳۹۷ از سوی رهبر معظم انقلاب به عنوان سال حمایت از کالای ایرانی نامگذاری شد. دولت، تولیدکنندگان و در نهایت مردم به عنوان مشتری، سه گروهی هستند که نقش کلیدی را

مقاومت و منفعل شدن آن اسباب شدت گرفتن اقدامات یکجانبه صهیونیست‌ها را فراهم خواهد کرد، به ویژه آنکه این روزها تل آویو به موجب چراغ سبزی که از سوی رییس جمهوری آمریکا دریافت کرده است، شهرک سازی های خود را از سر گرفته و در برابر مخالفان فلسطینی سوعیت بیشتری از خود نشان می‌دهد. این واقعیت برای اروپا مسجل است که تضعیف محور مقاومت، اروپاییان را در برابر رژیم صهیونیستی افسارگسیخته‌ای قرار می‌دهد که سیاست‌های اروپا در برابر شهرک سازی ها را زیر سؤال می‌برد. در مجموع باید گفت تضعیف محور مقاومت، معادلات خاورمیانه را تغییر خواهد داد و زمینه مجموعه رفتارهای غیرقابل پیش بینی و غیرقابل مهارتی را از سوی تل آویو و ریاض فراهم خواهد آورد. تحلیل نیروی محور مقاومت به افزایش بی ثباتی و التهاب بیشتر در خاورمیانه منجر می‌شود که مطلوب کشورهای اروپایی نیست.

حال که هجمه‌های غربی- عبری- عربی علیه جریان مقاومت اوج گرفته، این اروپا است که باید چشمان خود را روی واقعیات بین المللی بگشاید و با علم به تبعات منفی تضعیف محور مقاومت برای خود، از جریان ایستادگی در برابر سلطه دفاع کند. جریان مقاومت با ایستادگی در برابر سلطه گری آمریکا و همپیمانان منطقه‌ای آن، می‌خواهد سرنوشت کشورهای منطقه را به دست هرگونه مداخله گری خارجی را ببندد. سال‌ها جنگ، ویرانی و آشفته‌گی در منطقه، حاصل همین سلطه گری هایی است که بر مردم خاورمیانه تحمیل شده و حاصلی جز تداوم بی ثباتی و ناامنی نداشته است. گذشته از این، تضعیف مقاومت در برابر رژیم صهیونیستی هم برای اروپا تبعات منفی زیادی دارد. اروپا به طور سنتی منتقد سیاست‌های تجاوزکارانه رژیم صهیونیستی در سرزمین‌های اشغالی است. آنچه مشخص است اینکه ضعف

خالی کردن از تعهدات در قبال آوارگان بودند. همچنین ناتوانی در حمایت درخور از آوارگان، اروپاییان را که به طور سنتی خود را مدعی پیش قراولی در دفاع از حقوق بشر معرفی می‌کنند، دچار تعارض هویتی کرد و گسست‌هایی را در دل جامعه اروپا ایجاد کرد. مساله گسترش تروریسم در خاورمیانه در سال‌های گذشته برای اروپا پیامدهای ناخوشایند متعددی داشت، تا جایی که برخی تحلیلگران یکی از دلایل خروج بریتانیا از اتحادیه اروپا (برگزیت) را در همین مساله جستجو می‌کنند. محور مقاومت اما پس از سال‌ها تلاش مردمی سرانجام توانست در آذر ماه گذشته طومار داعش را در عراق و سوریه در هم ببیچد و نگرانی‌های اروپا در این حوزه را کاهش دهد. تردیدی نیست که تداوم حضور و تقویت این گروه تکفیری تروریستی در مرزهای جنوبی، می‌توانست اروپا را با چالش‌هایی جدی‌تر و بنیادی‌تر مواجه کند.

عضو که مورد موافقت اکثریت اعضا باشد اجلاس‌های ویژه تشکیل دهد.

مجمع عمومی، رییس و نواب رییس خود را در همان اجلاس انتخاب و آیین‌نامه کار خود را تعیین می‌کند. مجمع در هر اجلاس بیشتر موضوعات دستور کار خود را میان هفت کمیته اصلی تقسیم می‌کند.

کمیته‌های اصلی مجمع عمومی

در ابتدای هر مجمع عمومی کمیته ویژه سیاسی (برای بررسی برخی مسائل سیاسی)، کمیته اول (برای بررسی مسائل سیاسی و امنیتی از جمله تعدیل تسلیحات)، کمیته دوم (برای بررسی مسائل اقتصادی و مالی)، کمیته سوم (برای بررسی موضوعات اجتماعی - انسانی و فرهنگی)، کمیته چهارم (برای بررسی موضوعات مربوط به قیومیت از جمله سرزمین‌های غیر خودمختار)، کمیته پنجم (برای بررسی امور اداری و بودجه‌ای) و کمیته ششم (برای بررسی امور حقوقی) تشکیل می‌شود. هر کشور عضو می‌تواند در هر یک از این کمیته‌های اصلی نمایندگانی داشته باشد. مسئولیت سازمان دادن و تنظیم کار هر اجلاس به عهده کمیته عمومی است که متشکل از رییس مجمع، ۱۷ نایب رییس و روسای هفت کمیته اصلی است.

کمیته استوارنامه‌ها متشکل از ۹ عضو است که توسط مجمع عمومی به پیشنهاد رییس مجمع انتخاب می‌شوند و درباره استوارنامه‌های نمایندگان به مجمع گزارش می‌دهند.

شورای امنیت یا هر دو توصیه‌هایی ارائه دهد.

البته مجمع نمی‌تواند درباره دعوا یا قضیه‌ای که مورد بحث شورای امنیت است توصیه داشته باشد، مگر این که شورای امنیت از مجمع درخواست کند.

مجمع عمومی برای مقاصدی چون توسعه همکاری بین‌المللی در زمینه سیاسی و تشویق توسعه و حقوق بین‌المللی و تدوین آن، توسعه همکاری بین‌المللی در زمینه‌های اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی، آموزشی و بهداشتی و کمک به تحقق حقوق بشر و آزادی‌های اساسی برای همگان توصیه‌هایی می‌کند که الزام‌آور نیست. ده عضو موقت شورای امنیت، ۵۴ عضو شورای اقتصادی و اجتماعی و اعضای انتخابی شورای قیومیت و اعضای دیوان بین‌المللی دادگستری از سوی مجمع عمومی انتخاب می‌شوند و نیز توصیه به شورای امنیت و دبیرکل سازمان ملل متحد در مجمع تصویب می‌شود.

کنترل هزینه‌ها و تصمیم‌گیری

امور مالی سازمان ملل متحد توسط مجمع عمومی کنترل می‌شود و مجمع بودجه سازمان را مطالعه و مخارج آن را میان اعضا تقسیم می‌کند. مجمع بودجه‌های مؤسسات تخصصی سازمان ملل متحد را نیز بررسی می‌کند. اجلاس عادی مجمع عمومی سالی یکبار و در سومین سه‌شنبه ماه سپتامبر تشکیل می‌شود. مجمع می‌تواند به درخواست شورای امنیت اکثریت اعضا یا به درخواست یک

کشورهای عضو قرار گرفته است. ریاست شورای امنیتی دوره‌ای است و هر ماه یکی از اعضا بر این شورا ریاست می‌کند. شورای اجتماعی، مسئولیت رسیدگی و توجه به امور اجتماعی، اقتصادی و امور بشردوستانه را به عهده دارد. شورا هر ساله نشست‌هایی برای برنامه‌ریزی و تهیه دستور کار دارد و یک نشست ماهانه در جولای برای بررسی مسائل در دستور کار برگزار می‌کند.

تعداد اعضای این شورا ۵۴ نفر است که از بین پنج منطقه جغرافیایی سازمان ملل برای یک دوره سه ساله از سوی مجمع عمومی انتخاب می‌شوند. دبیرخانه که تحت نظر دبیرکل سازمان ملل فعالیت می‌کند، مسئولیت تهیه اطلاعات و امکانات لازم برای جلسات اعضا را دارد. دبیرکل به اجرای تکالیفی موظف است که مجمع عمومی، شورای امنیت یا دیگر نهادهای سازمان به عهده او گذاشته است. دیوان بین‌المللی حقوقی، رکن قضایی سازمان است و ۱۵ قاضی دارد که توسط شورای امنیت و مجمع عمومی برای مدت ۹ سال انتخاب می‌شوند. اساسنامه دیوان جزء لاینفک منشور ملل متحد بوده و مقرش در لاهه هلند است.

مجمع عمومی

مجمع عمومی می‌تواند هر مساله یا موضوعی را که در حوزه صلاحیت یا اختیارات ارگان‌های منشور ملل متحد است مورد بحث قرار دهد. مجمع می‌تواند درباره این مسائل به کشورهای عضو یا به

مجمع عمومی، شورای امنیت، دبیرخانه، شورای اجتماعی و اقتصادی و دیوان بین‌المللی حقوقی است.

مجمع عمومی تنها زیرمجموعه سازمان ملل است که همه اعضا در آن عضویت دارند و جلساتی سالانه برگزار می‌کند که به ریاست یکی از اعضا که خود منتخب بقیه است، برگزار می‌شود.

تصمیم‌هایی که در مجمع عمومی گرفته می‌شود، اصولاً جنبه پیشنهادی و توصیه‌ای دارد که در موارد خاصی که به امور داخلی سازمان مربوط می‌شود این تصمیمات لازم‌الاجراست.

در این موارد دولت‌های عضو نسبت به مصوبات ملتزم می‌شوند و این مصوبات، ارزشی در حد معاهده دارند. اعلامیه جهانی حقوق بشر یکی از این مصوبات است که اعضا ملزم به رعایت آن هستند. شورای امنیت براساس آنچه در شرح وظایف آن آمده، وظیفه پاسداری از صلح و امنیت جهانی را به عهده دارد. براساس منشور ملل متحد حیطه اختیارات شورای امنیت، اعزام نیروهای پاسدار صلح، تصویب تحریم‌های بین‌المللی در راستای کمک به صلح و امنیت جهانی و صدور مجوز استفاده از نیروی نظامی علیه کشورهای مخل امنیت جهانی را در بر می‌گیرد. این شورا پنج عضو دائم و ده عضو انتخابی دارد که اعضای دائم از حق وتو کردن بیانیه‌ها و قطعنامه‌های پیشنهادی برخوردار هستند و این موضوعی است که مورد انتقاد بسیاری از

به شکلی چشمگیر با بحران ناکارآمدی روبرو است که در دراز مدت می‌تواند سرنوشت این سازمان را به فرجام تشکل فروریخته‌ای چون جامعه ملل نزدیک سازد.

ساختار سازمان ملل در یک نگاه

ساختار سازمان ملل طی چند دهه گذشته تغییر یافته و به شکل امروزی خود درآمده است تا پاسخگوی نیازها و ضرورت‌ها باشد؛ موضوعی که به اعتقاد خیلی از کشورها نتوانسته چندان تحقق یابد. امروز سازمان ملل متشکل از ارکانی چون

برابر اصلی‌ترین مسائل بین‌المللی نظیر گسترش تروریسم به ویژه از نوع تکفیری آن فاقد برنامه‌ای عملی بوده و نتوانسته اقدامی مؤثر را برای مهار آن صورت دهد. با توجه به تعدد مسائل و چالش‌های بین‌المللی و درهم تنیدگی موضوعاتی نظیر چالش‌های اقلیمی، تروریسم، اوج گرفتن تمایلات واگرایانه در برخی واحدهای ملی با رخدادهایی غیرقابل پیش بینی چون روی کار آمدن رییس جمهوری هنجارستیز چون «دونالد ترامپ» در آمریکا، سازوکارهای سازمان ملل برای تحقق اهداف بنیادین منشور ملل متحد

بوروکراسی موجود در این زمینه‌ها و سخت‌گیری‌های بیش از حد منجر به کم‌درآمدی کشور و به تبع آن بالا رفتن آمار بیکاری در جامعه می‌شود. صنعت خودروسازی ما برای پیشرفت بیشتر، مسیر طولانی را در پیش دارد. مردم ما خواهان تنوع و کیفیت بیشتری از خودروسازان داخلی هستند که اگر این دو موضوع لحاظ شود بدون شک مشتریان بیشتری به سمت آن‌ها سوق پیدا می‌کنند. خدمات پس از فروش چقدر می‌تواند به فروش بیشتر خودروهای داخلی منجر شود؟ خدمات پس از فروش در صنعت خودرو اگر سریع و به‌موقع انجام شود مردم خیلی راحت به خرید از آن شرکت روی می‌آورند. خدمات پس از

فروش به مانند تنوع، تأثیر زیادی را به لحاظ روانی روی مشتری می‌گذارد و زمانی که مردم این روند را در عملکرد خودروسازان داخلی احساس کنند اعتمادشان نسبت به گذشته چندبرابر می‌شود. خوشبختانه شرکت ایران خودرو که یکی از شرکت‌های مهم خودروسازی کشور است در زمینه تنوع و خدمات پس از فروش مسیر خوبی را دنبال کرده است. اما نکته مهم‌تر این موضوع این است که خودروسازان داخلی ما باید از همان ابتدا هم و غم خود را روی بالا بردن کیفیت محصول بگذارند تا خودرو به این زودی‌ها به خدمات پس از فروش احتیاج جدی پیدا نکند. اگر کیفیت خودرو و قیمت آن معقول باشد مردم به‌صورت عادی اقدام به خرید محصول می‌کنند.

بررسی

حکومت قانون همچنان که آزادی عمل را مقید و عرصه آن را مشخص می‌سازد؛ اصلی‌ترین ضمانت را برای حقوق و آزادی شهروندان فراهم می‌آورد. در حکومت قانون همگان، از صدر تا ذیل هرم جامعه پاسخگو و مسوول هستند.

انتشار فیلمی از برخورد شدید ماموران زن نیروی انتظامی با دختری جوان در یکی از پارک‌های تهران، در روزهای گذشته مورد توجهی ویژه و گسترده قرار گرفت، مسئولان و برخی افراد مشهور در حوزه‌های مختلف درباره این رخداد اظهارنظر کردند.

این رخداد حتی موجب شد برخی رسانه‌ها اخباری از تصمیم شماری از نمایندگان مجلس برای استیضاح وزیر کشور منتشر سازند. «عبدالرضا رحمانی فضلی» اما در روزهای اخیر اعلام داشته این موضوع را به شکلی جدی پیگیری می‌کند و تا روز شنبه بررسی جامعی صورت گرفته و گزارش آن ارائه خواهد شد.

در همین ارتباط بود که معاون امور زنان و خانواده ریاست جمهوری اقدام ماموران را محکوم و در پیامی توییت‌ری بیان کرد: این رفتارهای خشن و غیردینی در شان هیچ انسانی نیست. از سوی دیگر «شهیندخت مولاردی» دستیار رییس جمهوری در امور حقوق شهروندی در توییت نوشت: انتشار کلیپ نحوه برخورد ماموران پلیس زن با مقوله بدبوشی و شیوه ارشاد آن‌ها بیش از پیش ضرورت تغییر رویکرد نهادهای فرهنگی و انتظامی از «باید» به «باور»، از «تبلیغ» به «تعمیق»، از «ظاهر» به «معنا» و از «فعالیت‌های محوری» به «اثربخشی» را نشان می‌دهد. سخنگوی ناجا نیز ضمن ابراز تأسف از این رویداد اعلام داشته پلیس به هیچ وجه چنین رفتارهایی را تأیید نمی‌کند. با این حال برخی با اشاره به اینکه فیلم انتشار یافته بخشی از ماجرا و اقدام

ماموران واکنشی به اعتراض‌های شهروند مزبور بوده، کوشیده‌اند تا از شدت و حدت انتقادات کاسته و بازخوردهای به شدت منفی را ناهمخوان با حادثه چند روز پیش نشان دهند.

با این حال نکته مهمی که بسیاری از ناظران به آن اشاره دارند تأثیرات بسیار منفی انتشار چنین کلیپ‌هایی میان مردم است که کوتاه زمانی در فضای مجازی میان خرد و کلان به اشتراک گذاشته می‌شود و مخاطبانی چندمیلیونی می‌یابد. برای بسیاری از این چند میلیون مخاطب شاید یکی از نخستین پرسش‌ها، چرایی بروز رفتارهایی واکنشی، خشونت آمیز، کاملاً غیرحرفه‌ای و به دور از تدبیر است که در وهله نخست اطمینان از مسوولان اطمینان بخشی به جامعه را زایل می‌سازد و نگاهی بشدت منفی را درباره نحوه عمل و کارنامه ماموران برقراری نظم و امنیت را می‌پراکند.

نگاهی به اخبار برخی رسانه‌های عربی و غربی در روزهای اخیر نشان می‌دهد، این رخداد به خوراکی برای تبلیغات ضدایرانی رسانه‌های خارجی مبدل شده تا حیثیت و اعتبار نظام و ماموران آن را مخدوش سازد.

هر بار که رویدادی از این دست و به این شکل روی می‌دهد، با گذر چند روز رفته رفته تصاویر آن محو و در آرشو هزاران عکس و فیلم بایگانی می‌شود اما آنچه از آن به جای می‌ماند رنجه‌ای ریز با درشت است که اعتماد عمومی را می‌خراشد و جامعه را به پرتگاه‌های نومیدی، ناراضی‌تی یا حتی انباشت خشم نزدیک می‌سازد. در چنین رویدادهایی با وجود اعلان پیگیری مسوولان و حتی مجازات متخلفان، مرهمی شفا بخش بر این رنجه‌ها نمی‌نشیند و گاه صحنه‌هایی مشابه در جایی دیگر و زمانی متفاوت تکرار می‌شود. دلیل این را نیز باید در لرزش و ضعف‌های بروز یافته بر پیکر حکومت قانون جست

فرضیه

اردیبهشت ماه هر سال برای اهل کتاب، خاطره انگیز و دوست داشتنی است، به عبارتی دیگر زمان برگزاری نمایشگاه بین المللی کتاب، بهار اهل مطالعه است. سوالی که مطرح می‌شود این است که چه نیازی به مطالعه داریم و چرا باید کتاب بخوانیم؟

سی و یکمین نمایشگاه بین المللی کتاب هم اکنون در مصلی امام خمینی در حال برگزاری است، این نمایشگاه فرصت خوبی برای گشت و گذار در میان انبوهی از کتاب و آشنایی و خرید جدیدترین آثار نویسندگان در زمینه‌های مختلف است. هر چند آمار سرانه مطالعه چندان امیدوار کننده نیست اما جنب و جوشی که به

بهانه برگزاری نمایشگاه کتاب، دیده می‌شود بر امیدواری‌ها می‌افزاید. بر این اساس بار دیگر صف‌های طویل خرید کتاب در نمایشگاه بین المللی کتاب، نویدبخش رونق اقتصاد نشر خواهد بود و کتاب به عنوان محصول تجربه‌های بشری و خلاقیت‌های ذهنی و آموخته‌های دراز مدت انسان‌ها در سید خرید خانوارها قرار می‌گیرد.

پر بیراه نیست اگر بگوییم سهم کتاب در انتقال دانش‌ها گاهی به مراتب بیشتر و فراتر از دیگر ابزار آموزشی است. مطالعه کتاب می‌تواند در شکوفایی و بالندگی افراد و جوامع نقش سازنده‌ای ایفا کند. بر این اساس بررسی مقایسه‌ای میزان

پاسخی به نیاز اساسی جامعه

حکومت قانون

تدبیر و امید با حضور اعضای هیأت دولت و مدیران و معاونان دستگاه‌های اجرایی در سالن اجلاس سران، گفت: باید وحدت و انسجام خود را حفظ کرده و دست در دست یکدیگر تلاش کنیم و ننگاریم شکاف‌ها بیشتر شود. باید برای تحقق اهداف انقلاب برادرانه کنار هم باشیم. در این زمینه به ذکر چند نکته می‌پردازیم؛ ۱- در این شکی نیست که سیاست میدانی برای رقابت است از این رو کشاکش میان جریان‌ها و گروه‌های سیاسی برای به دست آوردن قدرت امری رایج به حساب می‌آید. با این حال اگر هر جریان سیاسی ساز خود را بزند و با تک روی و نگرشی تک بعدی عمل کند، هم افزایی شکل نمی‌گیرد و رویکرد جزیره‌ای به سویه غالب تبدیل می‌شود. به ویژه آن که بسیاری از مشکلات و موانع توسعه کشور را می‌شود با همراهی هم از سر راه برداشت.

بر این اساس احترام به رقیب امری در راستای تقویت منافع ملی و دوری گزیدن از رویکردهای جناحی است. در واقع تا زمانی که اولویت جریان‌های سیاسی محدود به منافع گروهی و حزبی شود نمی‌توان انتظار پیشرفت همه جانبه را داشت.

۲- زبان چارچوب‌های معنایی را با شرح و تفسیر حوادث و موقعیت‌ها می‌سازد؛ به عبارتی دیگر زبان به مثابه ابزاری است که بخشی مهمی از کنش ورزی سیاسی را متجلی می‌کند؛ بنابراین زبان سیاسی می‌تواند نماد گفتمان، رویکرد و نگرش‌های سیاسی باشد.

بر همین اساس بهره‌گیری از زبان مناسب می‌تواند همبستگی و انسجام را به همراه آورد؛ زیرا استفاده از ادبیات غیرسازنده و تخریبگرانه، رویه‌های غیراخلاقی، توهین سیاسی، تخریب شخصیت افراد، رقبا و... در جامعه منجر به ترویج نگاه بدبینانه شده و تبدیل به هنجار می‌شود. همین

طرفین ماجرای اخیر، انعکاس فراگیر نتایج آن و جلوگیری از تکرار میسر خواهد شد. کاهش شکاف با همبستگی ملی انسجام و وفاق ملی یکی از ضروریات مهم و اصلی کشورها به شمار می‌آید و هر جامعه‌ای برای رویارویی با تهدیدهای بیرونی و چالش‌های درونی، ناگزیر از حرکت به سوی انسجام و وحدت است.

وحدت و همدلی هم باید میان مردم و مسوولان و هم میان مسوولان با یکدیگر مستحکم شود؛ به عبارت دیگر، سلامت یک کشور در صورتی تضمین خواهد شد که همه گروه‌های جامعه با یکدیگر به تفاهم و همدلی برسند.

در همین زمینه حجت الاسلام حسن روحانی روز اول اردیبهشت ماه امسال در نشست هم اندیشی مدیران ارشد دولت

اجرائی بود تا یکسانی همگان در پیشگاه قانون تحقق یابد.

افزون بر دستگاه قضایی کشور که جایگاهی منحصر به فرد و بی بدیل را در تعیین سرنوشت حکومت قانون رقم می‌زند، بسیاری چشم به اقدام و عمل مسوولان اجرایی برای تحقق حقوق شهروندی دوخته و رویدادهایی نظیر اتفاق اخیر را محکی بر وعده و شعارهای رییس جمهوری و همراهانش می‌دانند

ضمن اینکه نمایندگان مردم در مجلس شورای اسلامی به عنوان مبدأ ایجاد و پایه ریزی قوانین، تأثیری انکارناپذیر در تضعیف یا تزلزل حکومت قانون دارند.

علاوه بر این، پاسخ به انتظار و مطالبه عمومی در چنین صحنه‌هایی تنها با رسیدگی قاطع و کاملاً قانونی به عملکرد

و جو کرد. برای بسیاری حکومت قانون، چشمی بینا است که خطا و کاستی‌ها را از شهروندان و مسوولان و در یک کلام همگان می‌بیند و دستی توانا که نگهدار حقوق و آزادی‌ها است و همزمان دیواری بلند را در برابر اقدامات زیاده خواهانه، نامشروع و ناهنجار می‌چیند.

حکومت قانون نه بر اساس شعار و وعده و سخن که بر مصداق‌هایش پایه ریزی می‌شود. در این حکومت فراتر از اراده قانونگرایی، عمل به قانون و سرنهاند همگان به آن زمینه ساز دوام و قوام خواهد بود. نمونه‌ای از انتظارات شهروندان برای بروز حاکمیت قانون شکل گیری مطالبه‌ای در جهت اجرای هرچه سریعتر حکم یکی از مقامات پیشین قضایی و

به بهانه بازگشایی نمایشگاه کتاب تهران

چرا باید کتاب بخوانیم؟

نسبت به افرادی که مطالعه نمی‌کنند، برخوردارند. از آنجایی که دایره فرهنگ گستره و اثرگذاری بیشتری بر دیگر حوزه‌ها دارد، ترویج و توسعه فرهنگ کتابخوانی

بر گسترش دایره اطلاعات عمومی و عمق بخشی به اندیشه افراد، قوه استدلال و تخیل را تقویت می‌کند. به باور کارشناسان افرادی که مطالعه می‌کنند از حافظه و تمرکز بهتری

تحقیقات بالاتر باشد کشورها بیشتر به سمت توسعه یافتگی حرکت می‌کنند. مطالعه، سطح آگاهی عمومی را ارتقا داده و نقش مهمی در تقویت تعهد و مسئولیت اجتماعی دارد. کتابخوانی علاوه

مطالعه کشورهای توسعه یافته با کشورهای کمتر توسعه یافته حاکی از آن است که توسعه یافتگی و پیشرفت با مطالعه دارای نسبتی همبسته است؛ به این معنا که هر چه میزان مطالعه و

نظاره

تنه راه سعادت امت اسلامی

تمسک به قرآن

گذشته توانسته بدون آن که دست به جانب استکبار دراز کند، مسیر پیشرفت را طی کند. بر این اساس تا خودباوری و اتکا به داشته‌ها مدنظر قرار نگیرد، پیشرفتی حاصل نخواهد شد. در واقع پیشرفت علمی از عناصر اصلی رهایی از وابستگی است.

تجربه‌ای که جمهوری اسلامی از سرگذرانده می‌تواند به عنوان الگویی

در طول چهار دهه از حیات پر برکت نظام جمهوری اسلامی، تعبیر و مفاهیم دو گانه جبهه «استکبار و استضعاف» همواره در فضای گفتمانی انقلاب اسلامی مطرح بوده است.

عمل به قرآن برای رسیدن به عزت و پیشرفت، یکی از نکته‌های برجسته‌ای بود که رهبر انقلاب مورد تأکید قرار دادند. جمهوری اسلامی ایران با تمسک به آموزه‌های قرآنی در طی چهار دهه

جمهوری اسلامی ایران فراگفتمانی را به عرصه ادبیات سیاسی جهان وارد کرد که روحیه استقلال طلبی و استکبار ستیزی از ویژگی‌های بارز آن بود. واژه استکبار که در ادبیات سیاسی انقلاب اسلامی به طور مکرر به بهره برداری می‌رسد از تعالیم قرآن کریم مایه می‌گیرد.

در آیات مختلف قرآنی ماهیت قدرت‌های استکباری و صفات و عملکردهای آن‌ها در هر عصری معرفی شده است. بر این اساس

است. یکی از مهمترین آن ها وفاق و همدلی اجتماعی و سیاسی است. از این رو رقابت‌های سیاسی باید سبب ساز گسترش ثبات سیاسی شود و هر چه ثبات سیاسی و همبستگی ملی تقویت شود، اقتصاد روند مثبت‌تری به خود می‌گیرد. به عبارتی دیگر سرمایه گذاری و بهبود فضای کسب و کار با تقویت حس همبستگی و اعتماد میان همه گروه‌های سیاسی محقق می‌شود؛ زیرا اگر در رقابت‌های سیاسی تخریب جای نقد‌های سازنده را بگیرد، مهم‌ترین آسیبی که به اقتصاد وارد می‌شود کاهش سرمایه گذاری و گسترش رکود خواهد بود. بنابراین هم‌گرایی و حرکت در جهت تأمین منافع ملی موجب هم‌افزایی شده و به اقدامات سرعت می‌بخشد؛ همچنین واگرایی و حرکت در راستای منافع حزبی و گروهی به خود محوری انجامیده و

امر حتی به پرخاشگری و تندى نسبت به دیگری می‌انجامد و آستانه تحمل در اجتماع را کاهش می‌دهد. بر این اساس بهره بردن از سخنان متناقض در ادبیات سیاسی، نیز گاهی ریشه در اولویت گرفتن منافع گروهی و حزبی دارد. از این رو نگاه واقع‌گرایانه در عرصه سیاسی، توجه به قواعد بازی در میدان سیاست و مدنظر قرار دادن خط قرمزهای شرعی و عرفی می‌تواند به مثابه بازدارنده‌هایی باشد که نقش کنترل‌کننده ادبیات سیاسی پرخاشگرانه را ایفا کند. پرباره نیست که زبان سیاست نه تنها می‌تواند از تضادهای اجتماعی بکاهد و بر وفاق بیافزاید بلکه هم‌زمان می‌تواند بر فراخ‌تر کردن شکافها افزوده و گسل‌های اجتماعی و سیاسی را وسعت دهد.

۳- توسعه و پیشرفت اقتصادی در جوامع مختلف نیازمند بسترها و ملزوماتی

دادن به افکار عمومی بازی می‌کنند و شاید با کمی اغراق بتوان گفت که نگاه مردم را رسانه‌ها می‌سازند. از این رو رسانه‌ها با اولویت قراردادن منافع جمعی و دوری از منافع گروهی و فردی، نقش برجسته‌ای در تقویت همبستگی و انسجام ملی ایفا می‌کنند.

از خودمان شروع کنیم

خودانتقادی به ویژه میان مسئولان از اصلی‌ترین و مهم‌ترین ابزارهای رسیدن به جامعه سیاسی مطلوب است؛ نقد علاوه بر پویایی و سازندگی، جامعه را از افتادن در دام رخوت و رکود باز می‌دارد.

در پنج سال اخیر دولت دکتر روحانی با مشی اعتدالی خود، رویه‌ای تعاملی و معتدلانه را در برابر انتقادات دلسوزانه و مغرضانه منتقدان دنبال کرده است. مشی اعتدال از سال ۱۳۹۲ از سوی مردم برگزیده شد و به این ترتیب دولتی میانه رو سکان کشتی امور اجرایی کشور را به دست گرفت تا با بینش دقیق و تدبیر و خردورزی آن را از میان چالش‌های سخت عبور دهد و از واژگونی و افتادن در دام افراط و تفریط بازدارد؛ این که تا چه میزان موفق شده این خواسته را جامعه عمل ببوشاند و به رفع نواقص بپردازد، خود امر دیگری است.

انتقادپذیری و ضرورت توجه به آن، موضوعی است که در دولت یازدهم و دوازدهم بسیار بر آن تأکید شده است در همین زمینه دکتر روحانی روز شنبه اول اردیبهشت ماه در جلسه هم‌اندیشی مدیران ارشد دولت تدبیر و امید بر ضرورت نقد و خودانتقادی تأکید کردند. با توجه به اهمیت خودانتقادی و همچنین تأکید رییس جمهوری در این زمینه به نظر می‌رسد بایستی اهمیت خود انتقادی دولت و نقش آن در پیشرفت و اصلاح امور مدنظر قرار گیرد.

در این زمینه به ذکر چند نکته می‌پردازیم؛ ۱- به طور کلی نقد در دو گونه درونی و

بیرونی صورت می‌پذیرد. گاهی نقد توسط عوامل بیرون از حیطه قدرت صورت می‌گیرد و سوبه‌ای بیرونی دارد و گاهی انتقاد از طرف مسئولان بر عملکرد خود انجام می‌شود که نقدی درونی به حساب می‌آید. گروهی که از بیرون نقد می‌کنند نیز خود به دو دسته تقسیم می‌شوند؛ دسته‌ای در پی انتقادهای سازنده هستند و عده‌ای رویکرد تخریبی را دنبال می‌کنند. انتقاد درونی که توسط خود مسئولان انجام می‌شود به نوعی خودانتقادی به حساب می‌آید. در تحلیل و تبیین این دو مدل نقد باید گفت خودانتقادی گامی بزرگتر از انتقادهای بیرونی در راستای رفع معایب و افزودن بر مزایا است.

۲- یکی از اصلی‌ترین و مهم‌ترین ابزارهای پیگیری حقوق برای رسیدن به جامعه مطلوب سیاسی، پذیرش «نقد» به ویژه در عرصه قدرت است. جامعه عاری از نقد و انتقادپذیری به تدریج به رخوت و رکود دچار می‌شود. بر این اساس، نبود نقد نتیجه‌ای جز گسترش تک صدایی، زوال اندیشه و تفکر در جامعه نخواهد داشت چرا که ترجیح تک سوبه نگری و دوری از نگاه همه جانبه باعث استیلائی تفکر خودمحورانه در فضای سیاسی جامعه می‌شود.

تجربه گواه آن است که فرار از خودانتقادی و عدم پذیرش ضعف‌ها و کاستی‌ها، جز درجا زدن حاصلی نخواهد داشت. در واقع نادیده گرفتن واقعیت‌ها و ایرادات موجود، به تصلب و انسداد انجامیده و راه را برای رفع نقایص می‌بندد.

۳- در نگرش سیستمی بازخوردهای منفی موجب شناسایی آسیب‌ها می‌شوند از این رو در بهبود کارکرد سیستم، بازخوردهای منفی با ارزش‌تر از بازخوردهای مثبت به شمار می‌روند. به عبارتی نقد به سالم سازی می‌انجامد و بازخوردهای منفی سیستم را در فرآیند زمانی به سمت بهتر شدن پیش می‌برد. برای این که یک

جامعه پویا و فعال داشته باشیم ناگزیریم که بر مبنای نگاهی نقدمحور حرکت کنیم.

۴- جمهوری اسلامی ایران قدرت خود را بر پایه اقتداری مردمی قرار داده و بر همین اساس از جایگاه و توانمندی بالایی برخوردار است؛ چرا که پایه اقتدار آن نه زور یا مجازات بلکه مبتنی بر مشروعیت و قانون است. در واقع اقتدار مبتنی بر رضایت بوده و بر این اساس نظام‌های سیاسی مردم سالار می‌کوشند تا سیاست‌های خود را متناسب با رأی و مشارکت شهروندان همسو کنند؛ در این فضا، نهادینه شدن فرهنگ انتقادپذیری جایگاهی محوری خواهد داشت و با اهداف و مؤلفه‌های مردم سالاری دینی پیوندهای خود را حفظ می‌کند.

۵- از فواید برجسته خودانتقادی دولت، ایجاد فرهنگ نقد در جامعه و بالا بردن ظرفیت پذیرش آن در جامعه است. در جامعه‌ای که مسئولان عملکرد خود را زیر ذره بین می‌گذارند تا سره را از ناسره جدا کنند، مردم نیز به هم پای آن ها، رویه‌ها و رفتارهای خود را مورد بازبینی قرار می‌دهند. نقد، سازنده است و به نوزایی و پویایی جامعه می‌انجامد، خود انتقادی نیز به پاسخ‌گویی، مسئولیت پذیری و شفافیت در عملکرد مسوولان و مدیران و پیشرفت و تعالی جامعه منجر می‌شود اما تا زمانی که فرهنگ خودانتقادی در جامعه به رویه تبدیل نشود نمی‌توان انتظار رسیدن به توسعه همه جانبه و پایدار را داشت.

۶- حرکت به سمت خودانتقادی و تقویت آن، کشور را در برابر دشمنانی که در پی ایجاد یاس و ناامیدی میان مردم هستند و بر طبل تفرقه می‌کوبند، بیمه می‌کند. افزون بر این، زمینه سازی برای نقد و انتقادسازنده به مثابه ابزاری قدرتمند در برابر دشمنانی است که در پی ایجاد درگیری و تنش در کشور هستند.

شود. البته فرهنگ سازی در زمینه مطالعه نیازمند تاملی دوباره و برنامه ریزی‌های کلان در این زمینه است؛ زیرا تا زمانی که کتاب و کتابخوانی به عنوان امری ویتربینی و تزئینی شناخته شود نمی‌توان شاهد ترویج مطالعه در جامعه شد. البته طی سال‌های گذشته جدا از برگزاری نمایشگاه‌های کتاب، اجرای طرح‌های فصلی و عیدانه کتاب که فروش کتاب همراه با تخفیف بود تا حدودی توانست خونی تازه به رگ‌های بازار کتاب تزریق کند و بر تحرک بر بازار نشر و مطالعه بیافزاید.

بنابراین اجرای چنین طرح‌های خلاقانه‌ای می‌تواند زمینه مناسبی برای گسترش مطالعه و کتابخوانی باشد.

برای پیشرفت در عرصه‌های زندگی، به شناخت از خود و جامعه نیاز دارد، بر این اساس باید با گذشته و آینده ارتباط برقرار کند. کتابخوانی حلقه واسطی است که می‌تواند این امر را محقق سازد. نظر به این که پاسخ مناسب پیدا کردن برای پرسش‌هایی که ذهن انسان را مشغول کرده با کتابخوانی جامه عمل می‌پوشد، مطالعه می‌تواند پرسش‌های افراد را با جواب‌های متنوعی همراه سازد و این امر موجب می‌شود که بر خلاقیت افراد افزوده شود.

هرگاه ضرورت کتابخوانی و اهمیت آن با فرهنگ سازی و آموزش برای همگان تفسیر و تعبیر شود، می‌توان انتظار داشت که بیگانه بودن با مطالعه به حاشیه رانده

می‌تواند به مثابه پیشرانی برای پیشرفت در عرصه‌های مختلف اقتصادی، سیاسی و اجتماعی باشد.

از دیگر مزایای کتابخوانی می‌توان به پیشرفت مهارت‌های فکری، ساخت کلمات، بهبود مهارت‌های نگارشی و مهارت‌های ارتباطی اشاره کرد. تجربه اندوزی از دیگر دلایل مهم کتابخوانی است، در واقع با مطالعه آثار مختلف بر میزان تجربه‌های ما افزوده می‌شود و با جهان، اندیشه‌ها و تفکرات جوامع مختلف آشنا می‌شویم و از حاصل تجربیات نویسندگان استفاده می‌کنیم.

از آنجایی که انسان موجودی کمال‌گرا است، همیشه به دنبال راهی است که گره‌ای از مشکلات خود بگشاید. پس

برای جهان اسلام باشد تا با مدنظر قرار دادن آموزه‌های قرآنی راه پیشرفت را طی کنند.

نزدیکی برخی از کشورهای اسلامی به رژیم صهیونیستی نشانگر دوری از آموزه‌های قرآنی و اسلامی است. در واقع با توطئه افکنی‌های رژیم صهیونیستی جهان اسلام گرفتار چندگانگی و چندپارگی شده است. این رژیم جعلی با فرافکنی و انحراف افکار عمومی درباره جنایت‌های خود، سعی دارد مقوله مقاومت را به حاشیه رانده و آن را طرد کند. از طرفی دیگر نیز با حمایت همه جانبه از گروه‌های تروریستی بر آتش بحران در جهان اسلام و به ویژه منطقه خاورمیانه می‌دمد.

بی شک نبود وحدت و انسجام در جهان

اسلام هدف شومی است که این رژیم دنبال می‌کند. همان سان که امروز با بحران سازی، همه توان خود را در جهت تضعیف محور مقاومت قرار داده تا مساله فلسطین و مقاومت را به حاشیه براند. وحدت اسلامی تبدیل به امری کمیاب در جهان اسلام شده است، بر همین اساس چاره جویی در این زمینه نیازمند بازگشت به اصل دین و آموزه‌های قرآنی است.

امروز می‌بینیم گروه‌هایی با نگرش‌های غیرعقلانی و خشونت طلب سعی دارند قرائت منحرف خود از اسلام را به عنوان قرائت نهایی ارائه دهند. از طرف دیگر نیز برخی از دولت‌های کشورهای اسلامی با دست دراز کردن به جانب استکبار و مغفول گذاشتن آموزه‌های قرآنی، به مثابه

دو لبه قیچی به جان اسلام افتاده‌اند. یکی از بزرگترین آفت‌هایی که وحدت جهان اسلام را تهدید می‌کند قدرت طلبی و گسترش حوزه نفوذ در منطقه از طریق دامن زدن به اختلاف‌ها و تفاوت‌های مذهبی است.

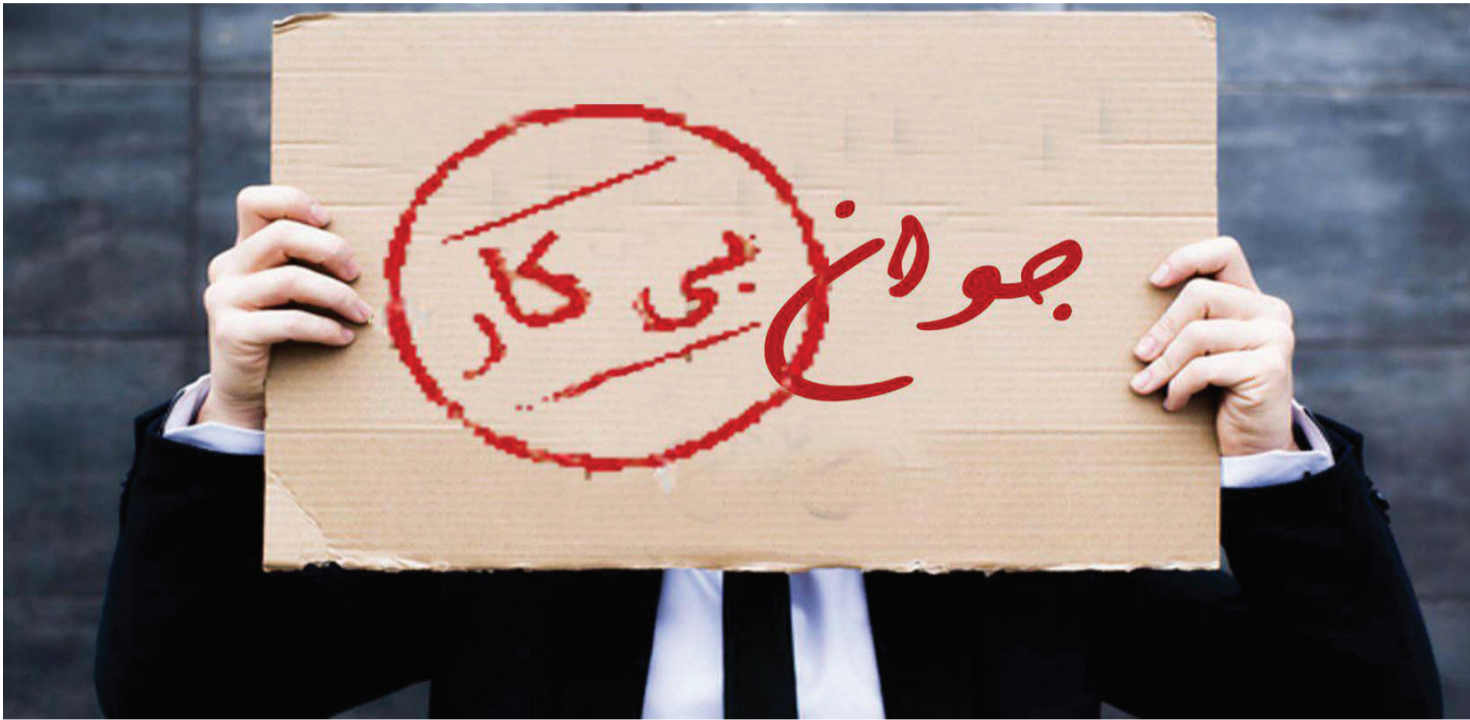
در واقع برخی از کشورهای منطقه، منافع خود را بر منافع جهان اسلام ترجیح می‌دهند. این امر منجر به آن می‌شود که فرصت در اختیار استکبار و دشمنان جهان اسلام قرار گیرد تا بر دامنه اختلافات بیافزایند و جهان اسلام به وحدت و همدلی نرسد.

بنابراین ناکام گذاشتن خواب‌هایی که نظام سلطه برای اسلام و منطقه دیده‌اند، تنها با مدنظر قرار دادن آموزه‌های قرآنی و عمل به آن، میسر و هموار خواهد شد.

نمایندگان مجلس دهم شورای اسلامی در گفت و گو با آیت ماندگار مطرح کردند:

برای رفع بیکاری چه باید کرد؟

راحتی کار خود را شروع کند چطور می شود انتظار اشتغال زایی داشت. توصیه من این است که دولت در سال ۹۷ تلاش داشته باشد که ۱۰۰ درصد تخصیص بودجه را تحقق بخشد و در وهله بعد بستری را مهیا کند که سرمایه گذاران داخلی و خارجی راحت تر از همیشه روی به سرمایه گذاری بیاورند. وقتی سرمایه گذاری در کشور هدفمند شود، اشتغال زایی ایجاد می شود و دیگر نیاز نیست دولت دغدغه ایجاد شغل مخصوصاً برای جوانان را داشته باشد. در سال های گذشته بخش خصوصی آن طور که باید و شاید دیده نشده و امیدوارم با فعال کردن این بخش که بازوی مهم و توانمندی برای کشور است شاهد رونق هرچه بیشتر اقتصادی باشیم.

مدیران ضعیف باید برکنار شوند

سیدکمال الدین شهریاری

نماینده دشتی و تنگستان

کشور ما بعد از انقلاب با چالش هایی روبرو شد که هرچه جلوتر رفتیم این مشکلات به شکل وسیع تری درآمد. بخشی از این معضلات، داخلی و بخشی خارجی است. در رابطه با بخش داخلی با ضعف مدیریت روبرو بوده و هستیم و نیاز است با رصد کردن وضعیت کاری مدیران ارشد، افراد ناشایست را شناسایی و آن ها را با افراد توانمند جایجا کرد. تنگ نظری برخی مدیران در طول سال های گذشته کاری کرده که این چالش ها به ایرجالش تبدیل شوند. اکنون یکی از این

تلنگر

ابوالفضل زاهدی پور: همچنان بیکاری به عنوان مهمترین و بزرگترین معضل به مانند سال های گذشته در کشور مطرح است و در این بین، جوانان و مخصوصاً قشر تحصیل کرده از این فضای حاکم بر جامعه رنج می برند. دولت دوازدهم بنا دارد در سال ۹۷ با یک برنامه ریزی مدون، شرایطی را برای ایجاد بیش از یک میلیون شغل ایجاد کند. بی شک اگر این اتفاق رخ دهد نه تنها افراد زیادی دارای شغل و درآمد می شوند که حتی بسیاری از چالش های اجتماعی موجود در کشور مثل افسردگی، درگیری های فیزیکی، طلاق و... با کاهش قابل توجهی روبرو خواهد شد. در همین راستا به سراغ چند تن از نمایندگان مردم در مجلس شورای اسلامی رفتیم تا نظرات آن ها را در این باره جویا شویم.

قوانین محکمی نداریم

اصغر سلیمی

نماینده سمیرم

متأسفانه برای اشتغال زایی قوانین محکم و مطمئنی نداریم. از طرف دیگر رفع بیکاری نیازمند مطالعات دقیق و کارشناسی است که بتوان براساس نقاط ضعفی که مشخص می شود یک نقشه راه تهیه کرد. برای برنامه ریزی در جهت ایجاد شغل های پایدار باید واقعیت ها را در نظر گرفت. بوروکراسی اداری یکی دیگر از موانع عدم اشتغال زایی در کشور است. زمانی که سرمایه گذار نمی تواند به

اشاره

چند تحلیل پیرامون آینده برجام

اروپا کدام سو ایستاده است؟

زدن برجام و یا هدایت منطقه خاورمیانه به میدان جنگی دیگر (همچون جنگ آمریکا با افغانستان و عراق) انجام خواهند داد یا خیر، باید گفت که این دو کشور به سبب مشکلات اقتصادی هرگز به فکر جنگ افروزی علیه منافع آمریکا نبوده و به هیچ وجه حاضر به قبول یک خطر عمده روبرویی با آمریکا با ایران و یا شکل گیری یک جنگ جهانی نیستند.

شی جی پینگ و ولادمیر پوتین همتایان چینی و روسی ترامپ بیش از آنکه به دنبال یک پیروزی نظامی شرق آسیا و یا خاورمیانه باشند، بیشتر درصدد کسب منافع حداکثری مادی از بحران های موجود در جهان هستند. همانگونه که چین به دلایل اقتصادی در مقابل تهدید جنگ احتمالی در شبه جزیره کره عقب نشینی کرد، دیدیم که روسیه نیز به همین دلیل اقتصادی و نیز چالش های سیاسی داخلی به رغم رجز خوانی علیه غرب و اعضای پیمان آتلانتیک شمالی (ناتو) نتوانست حتی در برابر سرنگونی جنگنده خود در سوریه توسط ترکیه و حتی ترور دیپلمات ارشدش در آنکارا یک واکنش درخور نشان دهد.

رویکرد امروز دولت آمریکا به برجام

اگرچه دشمنی تاریخی دولت های آمریکا در دوره نهضت ملی نفت به رهبری دکتر محمد مصدق و انقلاب اسلامی ایران برکسی پوشیده نیست و جهان می داند که آن ها در عصر جدید هم بارها سعی کردند با کمک همپیمانان خود به هر نحو ممکن مانع از گسترش توان دفاعی ایران شوند، چون همین روند کارشکنی ها در توسعه ایران و رجزخوانی های سیاسی و جنگ اقتصادی علیه تهران بود که سرانجام به امضای برجام در سال ۱۳۹۴ ختم شد.

به رغم این همه صف آرای های همیشگی آمریکا علیه ایران، دونالد ترامپ که او نیز در سال ۲۰۱۶ با کمک لابی صهیونیست ها (آیپک) بر کاخ سفید تکیه زد، از همان ابتدا سعی کرد تحت تاثیر القاتل همان صهیونیست ها و با زیر پا گذاشتن تعهدات دولت قبلی کشورش، چنین وانمود کند که برجام به ضرر آمریکا و امنیت خاورمیانه است.

به همین بهانه او تا ۱۲ مه (۲۲ اردیبهشت) به کنگره کشورش و متحدان اروپایی خود فرصت داد برای برطرف کردن آنچه که وی "نقص های برجام" می خواند اقدام کنند.

البته او و اسلافش بیشتر نیز ادعاهای مشابهی

دادن برخی ضمانت های امنیتی به دو طرف (واشنگتن و پیونگ یانگ)، هم از یک جنگ ویرانگر احتمالی جلوگیری کند و هم از منافع سرمایه گذاری در زیرساخت های توسعه ای کره شمالی بعد از بحران سود ببرد و در عین حال امتیازاتی را هم از طرف آمریکایی طلب کند.

بعید نیست نتوان تکرار سناریویی مشابه این معامله چند وجهی را برای روسیه نیز صادق دانست، چون روسیه نیز به سبب بحران های

می تواند همه دستاور های عظیم دوره جنگ سرد برای چین و در واقع رهبری بلوک شرق را به همراه دودمان خودشان (رهبران پکن) بر باد دهد.

یعنی، پکن با توجه به همه جوانب موضوع و شاید موضوع برجام که همواره سعی کرد از آن حمایت و قطعنامه های سازمان ملل علیه برنامه هسته ای ایران را بارها وتو کند، از یک طرف خود را مکلف می داند تا با تشویق پیونگ یانگ به انجام این معامله با واشنگتن

تجاری (گمرکی) و اقتصادی خود با آمریکا قرار داده تا هم از خطر بزرگتر سیاسی و اقتصادی جنگ احتمالی در منطقه گریخته باشد و هم از مواهب اقتصادی این دیدارها بهره مند شود. زیرا رهبران چین به خوبی می دانند که با نزدیک شدن به زمان خوشه چینی از برداشت سال ها رقابت سیاسی و به ویژه اقتصادی با بلوک غرب، بسیار ناخوارانه خواهد بود که نابه هنگام و ناخواسته شاهد جنگی در همسایگی خود باشند که براحتی

از آنجایی که یکی از آفت های فهم تحولات نظام بین الملل تمایل ذهن به ساده سازی اتفاقات از طریق مقایسه آن ها با وقایع مشابه تاریخی است، امروزه رسانه های جهانی و به تبع آن این دسته از تحلیل گران، متأثر از همین ساده سازی و کلیشه سازی گمان می کنند که دولت فعلی آمریکا همچون اسلاف خود به ویژه جمهوری خواهان این بار نیز بخواهد با رویکردی جنگ طلبانه تر با ایران برخورد قهرآمیز کرده و یا حتی روند را به سمت شکل گیری جنگ جهانی سوم پیش ببرد.

گروهی دیگر متفاوت و اما خوشبینانه تر سعی دارند تحت همین القاتل، مدل اخیر کره شمالی برای حرکت به سمت خلع سلاح هسته ای آن کشور را برای پرونده هسته ای ایران و برجام شبیه سازی کنند، در حالی که به سبب همین آشفتگی در فضای رسانه ای جهان شاید هنوز به راحتی نتوان در باره آینده برخی از این حوادث پیش بینی دقیقی انجام داد.

آن ها بر این باورند که راه حل پیش رو برای پرونده هسته ای و موشکی کره شمالی می تواند برای آینده برجام نیز مناسب باشد، یعنی اینکه واشنگتن بخواهد با خروج قطعی از برجام، روند تحولات خاورمیانه را به سمت خلع سلاح کامل موشکی و هسته ای ایران پیش ببرد، بدون اینکه خواسته باشد جنگی در منطقه راه بیندازد.

اما برخی دیگر از تحلیلگران با باز هم متفاوت و البته همچنان خوشبینانه معتقدند که رییس جمهوری آمریکا حتماً این بار نیز برجام را تأیید خواهد کرد و بدون هیچ تنشیهی همچون پروژه کره شمالی معامله جدیدی را با ایران آغاز خواهد کرد تا اختلافات تاریخی با تهران را به حداقل برساند و از منافع بلندمدت اقتصادی دوستی با ایران سود ببرد.

رویکرد چین و روسیه به مسئله شبه جزیره کره و ایران

صرف نظر و قبل از اینکه به آینده برجام نظر بیافکنیم، با توجه به نظر آن هایی که می گویند پرونده هسته ای ایران و کره شمالی را شبیه سازی کنند، بد نیست به رویکرد امروز چین و روسیه به صلح شبه جزیره کره و نگاه همیشگی و موضع گیری احتمالی امروزشان به برجام نظری بیافکنیم. شواهد حاکی است که چین به رغم مخالفت همیشگی با موضوع شبه جزیره کره، این بار در نظر گرفتن روحیه کاسبکارانه ترامپ، این مذاکرات را وجه مصالحه رفع اختلافات

اینکه این اتفاق بیافتد همفکری‌های خوبی را کردند که نیاز است دولت آن را اجرایی کند. متأسفانه امروز شاهدیم فردی که فوق‌لیسانس رشته نفت بوده تاکنون این مایع را از نزدیک ندیده که از این موارد در کشور بسیار موجود است. تغییر سیستم آموزشی شاید کمی زمان‌بر باشد اما می‌تواند ما را در آینده در مسیر مثبتی قرار دهد. نکته دیگر

اینکه این اتفاق بیافتد همفکری‌های خوبی را کردند که نیاز است دولت آن را اجرایی کند. متأسفانه امروز شاهدیم فردی که فوق‌لیسانس رشته نفت بوده تاکنون این مایع را از نزدیک ندیده که از این موارد در کشور بسیار موجود است. تغییر سیستم آموزشی شاید کمی زمان‌بر باشد اما می‌تواند ما را در آینده در مسیر مثبتی قرار دهد. نکته دیگر

گفته شده است که ۵۰ درصد دانشگاه‌ها به سمت مهارت‌آموزی بروند و حال باید دید که چقدر به این برنامه عمل شده است. زمانی که مدرک‌گرایی جای مهارت‌آموزی را می‌گیرد خیلی نمی‌توان به رفع بیکاری در جامعه امیدوار بود. امروز فراگیری تخصص‌های مختلف برای جوانان ما یک اصل است و نمایندگان در برنامه ششم توسعه برای

آن‌ها بهاداده شود می‌توانند تولید شغل کنند. برای عملیاتی شدن این موضوع باید ابتدا نرخ تمام شده پول در کشور را پایین بیاوریم. متأسفانه کشور گران اداره می‌شود. یعنی وقتی کارآفرین باصنعت‌گری می‌خواهد شغل ایجاد کند باید تسهیلاتی با نرخ معقول در اختیارش باشد. اگر قرار باشد آن‌ها بخواهند با ۲۰ درصد بهره، شغل ایجاد کنند قطعاً با تورم زیادی روبرو می‌شویم. اشتغال‌زایی نیازمند شفافیت اقتصادی است. باید مشخص باشد که هر وزارتخانه‌ای برای اشتغال چه برنامه‌ای دارد و در این رابطه چه میزان هزینه را در دستور کار خود قرار داده است. توزیع عادلانه امکانات برای همه مردم می‌تواند فرصت‌های شغلی موثری را در کشور ایجاد کند. همه باید احساس کنند که با دیگری در شرایط برابر قرار دارند و در این بین هیچ فردی از فرد دیگری جلوتر نیست. این روش از بروز فساد جلوگیری می‌کند و فضایی را آماده می‌کند که افراد در کمال آرامش به تولید فکر و اجرای آن بپردازند.

برنامه ششم توسعه چاره‌اندیشی کرده است
علیرضا سلیمی
نماینده محلات و دلیجان

برنامه ششم توسعه در رابطه با اشتغال‌زایی و هر دغدغه دیگری که در کشور مطرح است چاره‌اندیشی کرده و اکنون باید به این سند عمل شود. بطور مثال در این برنامه

می‌تواند مشکل بیکاری را تا حدودی حل کند، تعاونی‌های توسعه و عمران شهرستان‌ها و تعاونی‌های فراگیر ملی است. بطور مثال در کشور ۶۵ تا ۷۰ هزار پروژه نیمه‌تمام داریم و از این تعداد حدود ۵ هزار آن ملی است. خیلی از همین پروژه‌های نیمه‌تمام را می‌توان به این تعاونی‌ها واگذار کرد. با این روند می‌توانیم هم اقتصاد را مردمی‌تر کنیم و هم به اجرای دقیق پروژه‌ها کمک بیشتری کنیم. امیدوارم دولت در سال ۹۷ این برنامه را در دستور کار خود قرار که اگر آن‌ها... این اتفاق بیافتد اشتغال‌زایی هم به معنای واقعی بوقوع می‌پیوندد.

به شعار و برنامه‌ها پایبند باشیم
مجید کیانپور
نماینده دورود و ازنای

ما باید یاد بگیریم که به شعارها و برنامه‌ریزی‌های خود پایبند باشیم. مثلاً اگر شعار اقتصاد مقاومتی مطرح می‌شود همه مسئولین موظفند که در این مسیر گام بردارند و یا اگر سند چشم‌انداز توسعه نوشته می‌شود باید در اجرای این سند که دستاورد خردجمعی تعداد زیادی از متخصصان است اهتمام لازم ورزیده شود. نکته حائز اهمیت دیگر این است که خودباوری در کشور ما پایین است و باید شرایطی ایجاد شود که همه احساس کنند که می‌تواند یک کاری را شروع و به نحو احسن تمام کنند. در ایران جوانان نخبه زیادی زندگی می‌کنند که اگر کمی به

ابرجالش‌ها وضعیت نامناسب کسب و کار است. این فضای غیرمنطقی که در طول چهار دهه گذشته شکل گرفته کار را تا جایی پیش برده که سرمایه‌گذاران داخلی و خارجی نمی‌توانند به آن اعتماد کنند. برای رونق اقتصادی در ایران باید به سمت روان‌سازی قوانین برویم. وقتی فرآیند سرمایه‌گذاری و تولید، ساده شود درآمدهای کشور به مراتب بیشتر از گذشته می‌شود و آنگاه بسیاری از مشکلات معیشتی مردم و نبود شغل در کشور حل خواهد شد. پس می‌بینیم که بخش عمده‌ای از چالش‌های موجود در کشور به عملکرد خود ما برمی‌گردد که اگر کمی همت به خرج دهیم می‌توانیم فضا را تغییر دهیم. در حال حاضر وضعیت اقتصادی کشور به گونه‌ای است که دیگر نمی‌توان آزمون و خطا کرد بلکه باید روالی دنبال شود که دوباره امید به زندگی مردم برگردد.

تعاونی‌های توسعه و عمران، راهی برای اشتغال‌زایی
محسن علیچایانی زمانی
نماینده تهران

اشتغال‌زایی همیشه به عنوان یک موضوع مهم مطرح بوده و باید توجه داشت که دولت به تنهایی نمی‌تواند معضل بیکاری را حل کند و وظیفه اصلی آن بسترسازی برای رفع بیکاری است. هرگاه دولت‌ها برای اشتغال‌زایی بودجه‌ای را تریب کردند نتیجه مثبتی حاصل نشد. اکنون یکی از ظرفیت‌هایی که در کشور

اهمیتی ندارد، چون این توافق بین المللی بارها زیر ذره‌بین آژانس بین‌المللی انرژی اتمی (آی‌ای‌ای) قرار گرفته و آژانس نیز هربار بر وفاداری ایران به تعهداتش صحنه گذاشته است.

پس بعید است اروپایی‌ها بخواهند زیر بار تحریم‌های احتمالی آمریکا علیه ایران بروند و همچنان تلاش می‌کنند تا ترامپ را از خروج از برجام باز دارند، بنابراین همچنان تلاش می‌کنند تا به طرف مقابل (آمریکایی‌ها) اینگونه القا کنند که خروج آن‌ها از برجام و اعمال تحریم‌های جدید علیه تهران نه به نفع آمریکا و اروپا، بلکه بیشتر به نفع روسیه و چین است.

چون دولت آمریکا نیز به خوبی می‌داند که ایران در دوره تحریم‌های اقتصادی چگونه نیاز به محصولات وارداتی از آمریکا را از طریق دلان و رقابای اقتصادی واشنگتن به ویژه اروپایی‌ها، چین و روسیه تأمین می‌کرده است.

از طرف دیگر اروپایی‌ها بخوبی می‌دانند چنانچه به خواست آمریکا درباره ایران تن دهند، بعداً باید به خواست‌های بعدی آن‌ها درباره چین و یا روسیه نیز تن دهند و این آغاز راهی می‌شود که همه باید دنباله‌رو آمریکا باشند و به همین دلیل اروپا این راه را شروع نخواهد کرد و حتی با رایزنی‌های مختلف سعی دارند ترامپ را از این اقدام و مواجه شدن با عوارض ناگوار آن منصرف کنند.

به همین دلیل، خانم فدریکا موگرتینی مسئول سیاست خارجی اتحادیه اروپا با قاطعیت گفت که اروپا به توافق هسته‌ای پایبند است، رهبران اروپایی جداگانه به واشنگتن رفتند و حتی امانوئل مکران، رئیس جمهوری فرانسه یک طرح جدیدی را نیز برای برنامه‌های موشکی ایران داده است که به گفته جان بولتن، مشاور ارشد ترامپ، مورد توجه رئیس جمهوری آمریکا قرار گرفته است.

البته همین رهبران اروپایی که تاکنون سعی نکردند در تصمیم‌گیری دولت ترامپ در حل مسئله شرق آسیا و کره شمالی مؤثر باشند، این بار با علم به عواقب خطرناک خروج آمریکا از برجام بیشتر می‌کوشند با نزدیک شدن به ترامپ هم و او را از این تصمیم احتمالی بازدارند و هم با ایران همکاری می‌کنند تا در نتیجه بتوانند ایران را در کنار خودشان داشته باشند.

المللی از جمله خروج نافرجام از برجام، نمی‌تواند ملاحظاتی همیمانان خود و بطور خاص رهبران اروپایی (نه دول عربی منطقه) را نادیده بگیرد.

چون این رهبران از یک سو می‌دانند که ایرادات ترامپ کاسبکار از برجام "بهبودگیری سیاسی" بیش نیست تا بتواند بر این پرسش اساسی که آمریکا چگونه می‌تواند با بازی‌های مختلف حداکثر نفع اقتصادی را از این توافق ببرد، سرپوش بگذارد.

آن‌ها همچنین می‌دانند، اگر نگرانی سیاسی هم وجود داشته باشد، دغدغه سیاسی ملی آمریکایی‌ها نیست، بلکه شعارهایی است که بر اثر القانات بخشی از لابی صهیونیست‌ها و بنیامین نتانیاهو، نخست‌وزیر جنگ طلب و کوتاه نظر رژیم صهیونیستی شکل گرفته است.

در اینجا بحث از دسترسی به بازار ایران و منابع این کشور با پارامترهایی مطرح است که آمریکا می‌خواهد آن‌ها را تعیین کند و اروپا هم این موضوع را درک کرده که برجام هنوز از بعد نظامی و امنیتی

کمسیون انرژی اتمی رژیم صهیونیستی نیز از جمله مقام‌های بلندپایه‌ای هستند که نامشان ذیل نامه مذکور دیده می‌شود. به گزارش ایرنا، سوزان رایس مشاور امنیت ملی باراک اوباما رییس جمهوری پیشین آمریکا نیز به تازگی در جریان کنفرانس سالانه گروه جی استریت با دفاع از برجام گفت این توافق کار آمد بوده و خروج آمریکا موجب انزوایش در جهان خواهد شد.

یادآوری می‌شود که گروه (جی استریت) که در سال ۲۰۰۸ (۱۳۸۷) تأسیس شد، تمایلات چپ‌گرایانه دارد و به دنبال ایجاد "صلح" در خاورمیانه است. گروه مزبور که مخالف سرسخت سیاست‌های بنیامین نتانیاهو نخست‌وزیر رژیم صهیونیستی است، متشکل از یهودیان میانه‌رو است که یکی از خواسته‌هایشان حل بحران فلسطین با تشکیل دولت فلسطینی در کنار رژیم صهیونیستی است.

رویکرد دول اروپایی به برجام
فراموش نکنیم که دولت‌های آمریکا و به ویژه ترامپ برای اتخاذ تصمیمات بین

"سازمان‌های اطلاعاتی و نظامی اسرائیل و دیگر کشورهای جهان به این اجماع رسیده‌اند که این پیمان (برجام) کارآمد است؛ پس در صورتی که آمریکا بخواهد در آن باقی‌مانده و با متحدان و دیگر کشورهای امضاء کننده برای اقدام‌های دیپلماتیک بیشتر به منظور رسیدگی به دیگر وجوه سیاست‌های ایران در خاورمیانه همکاری نماید، منافع امنیتی اسرائیل هم به بهترین شکل تأمین خواهد شد."

جی استریت نوشت: "دولت (آمریکا) و رییس جمهوری که مدعی‌اند متحد سرسخت اسرائیل هستند، باید این نامه را بی‌نهایت جدی تلقی کنند. ما از اعضای کنگره آمریکا و دیگر افراد ذی‌نفوذ می‌خواهیم تا با جدی گرفتن این نامه و پیش از آنکه تصمیمی ناپجا که می‌تواند نتایج وخیمی برای کشور ما، خاورمیانه و اسرائیل به بار آورد، تمام توان خود را صرف قانع کردن رییس جمهور دونالد ترامپ کنند."

ناگفته نماند که "آمی آیالون" رییس پیشین شین بت و "یوزی ایلام" رییس پیشین

و حتی در سرزمین‌های اشغالی نیز به خود آمده و از بروز فاجعه بزرگتر ناشی از خروج آمریکا از برجام شدیداً احساس خطر کرده و هشدار می‌دهند. تا جایی که یک گروه قابل توجه از لابی صهیونیستی‌ها در آمریکا با رد نظر گرفتن جمیع جوانب مربوط به تصمیم احتمالی ترامپ برای خروج از برجام، شنبه گذشته از او خواستند با توجه به نامه مقام‌های پیشین امنیتی و نظامی رژیم صهیونیستی، همچنان در برجام مانده تا از بروز فاجعه بزرگ جلوگیری کند.

در مطلبی که به تازگی در تارنمای "جی استریت" به عنوان لابی صهیونیستی نزدیک به دموکرات‌های آمریکا منتشر شد، از نامه ۲۶ مقام ارشد پیشین ارتش و نهادهای امنیتی رژیم صهیونیستی به ترامپ استقبال شد؛ نامه چند امضایی و مقاله‌ای که ضمن تأکید بر کارآمدی برجام و تأثیر منفی خروج آمریکا از آن، دولت آمریکا را همچنان به ماندن در آن ترغیب می‌کند.

در بخشی از نامه مقام‌های امنیتی و نظامی پیشین رژیم صهیونیستی آمده بود:

علیه کره شمالی هسته‌ای کرده و حتی ایران، سوریه، عراق و لیبی را در کنار کره شمالی جزو کشورهای محور شرارت معرفی کرده بودند، اما امروزه می‌رود تا با یک چرخش ۱۸۰ درجه رهبر کره شمالی را با آغوش باز پذیرا باشد و مشکلاتی که ادعا می‌کرد با کره‌ای‌ها داشت را منتفی اعلام کند.

صرف نظر از تحولات در شبه جزیره کره و احتمالات در باره برجام، موضع آمریکایی‌ها در قبال برجام برخلاف موضوع کره شمالی، هنوز مشخص نیست، زیرا جیمز متیس، وزیر دفاع جدید آمریکا که پیش‌تر در کنگره گفته بود از ادامه حضور آمریکا در برجام حمایت می‌کند، پنجشنبه گذشته در سخنانی در کمیته نیروهای مسلح مجلس سنا گفت:

"به شما اطمینان می‌دهم که هنوز تصمیمی درباره خروج از برجام اتخاذ نشده است." به گفته آقای متیس، "برجام توافقنامه‌ای قوی در جهت ابراز اطمینان از ماهیت فعالیت‌های هسته‌ای ایران است، چرا که او سه بار متن آن را خوانده و از شدت تمهیدات در نظر گرفته شده برای اطمینان از پایبندی ایران به این توافقنامه شگفت زده شده است."

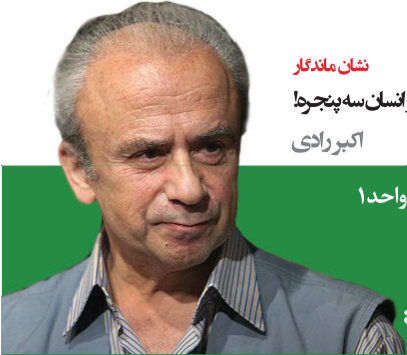
البته موضع گیری‌های دیگری نیز از طیف دموکرات‌ها و حتی جمهوریخواهان آمریکا به نفع برجام وجود دارد که شاید بهتر باشد برای جلوگیری از اطاله کلام از تکرار آن‌ها پرهیز کرده و صرفاً به موضع گیری‌های آن بخش از سیاستمداران قدرتمند آمریکا که متأثر از لابی صهیونیست‌ها (آپیک) هستند و در روی کار آمدن ترامپ نقش داشتند بپردازیم.

موضع رژیم صهیونیستی و لابی آن‌ها در آمریکا در قبال برجام

رژیم صهیونیستی سال‌ها است به ویژه بعد از روی کار آمدن بنیامین نتانیاهو در تل‌آویو سعی دارد برای جلب توجه واشنگتن همچنان بر طبل مخالفت‌ها با سیاست‌های داخلی و به ویژه خارجی تهران بکوبد و امروزه نخست‌وزیر آن برای سرپوش گذاشتن بر خطاهای سیاسی و اجتماعی خود هم در منطقه و هم در سرزمین‌های اشغالی، با ایجاد ایران هراسی از زیر بار مسئولیت‌های داخلی و بین‌المللی شانه خالی می‌کند.

در هر حال کینه همیشگی او و آپیک در آمریکا نسبت به ایران و مسلمانان واقعی بر هیچ کش پوشیده نیست، اما امروزه بخوبی شاهدیم که روند تحولات بین‌المللی به سمتی می‌رود که حتی یهودیان عاقل و حتی بخشی از صهیونیست‌های مقیم آمریکا

- صاحب امتیاز و مدیرمسئول: محمد آیتی
- سردبیر: امیر حسین مصلی
- تلگرام: @ayatemandegar
- وب سایت: www.ayatemandegar.ir
- آدرس: تهران - خیابان سنول - کوچه ششم شرقی - پلاک ۲ - واحد ۱
- تلفن: ۸۸۹۸۶۱۴۹
- چاپ: نقش افست گرافیک
- پست الکترونیک: ayatemandegar@yahoo.com

یادآوری

همچنان عضو ناظر WTO می‌مانیم نه عضو دائم!

ابوالفضل زاهدی‌پور
روزنامه‌نگار

سالیان درازی است که آرزوی دیرینه ما بوده که عضو سازمان تجارت جهانی شویم، اما همچنان عضو ناظر در این سازمان هستیم، چرا که برای ورود و پیوستن به این سازمان باید یک برنامه کاری منسجم در چند مرحله را اعلام کنیم. در این رابطه شرکای اصلی و تجاری در طرف مقابل باید آمادگی خود را اعلام کنند و ایران هم باید برای برخی اصلاحات بزرگ اقتصادی تعهد دهد و در طی چند سال به اجرای این تعهدات عمل کند و تا این روند در قالب برنامه عملیاتی برای سازمان «WTO» مسجل نشود، باید ورود به این بازار را کنسل بدانیم. در اولین اقدام برای آزادسازی سیاست‌های تجاری باید دست دوستی به آن کشورها دهیم و می‌بایست در طی یک برنامه میان‌مدت و بلندمدت، اقدام به کاهش تعرفه‌ها از نوع موانع تعرفه‌ای و غیرتعرفه‌ای کنیم و لازمه آن این است که ما بخش‌هایی که آسیب‌پذیر هستند را در قالب برنامه‌های حمایتی تدریجی به سمت ساختارهای اقتصاد جهانی ببریم. مثلاً در حوزه خودرو باید تعرفه‌ها را کاهش دهیم و موانع تعرفه‌ای را از بین ببریم. دوماً در حوزه آزادسازی به سمت آزادسازی‌های مالی برویم. سیستم بانکی را شفاف‌سازی و منطبق بر استانداردهای بین‌المللی کنیم و روابط سیستم مالی را بطور جدی با کشورهای دیگر پیوند زیم و این نیازمند فضای کسب و کار و اصلاح ساختار نهادهای مالی و غیرمالی ما است. در کنار این اقدامات، باید آزادسازی را در بازار ارز داشته باشیم. اینکه نرخ ارز رسمی ۴۲۰۰ تومان و نرخ بازار ۵۶۰۰ تا ۶۰۰۰ تومان باشد به هیچ وجه برای حوزه «WTO» قابل هضم نیست. مضاف بر این، برای جذب سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی در بخش‌های مزیت‌دار باید برنامه کاری داشته باشیم. پس واضح و روشن است که مجموعه‌ای از اصلاحات بسیار بزرگ اقتصادی را در پیشرو خواهیم داشت. با شرایط فعلی حوزه صنعت و حوزه مالی کشور و چشم‌انداز تحریم‌هایی که ممکن است دوباره به اقتصاد ما فرود آید، فعلاً این عضویت به نظر مسجل نمی‌رسد، چرا که در شرایط فعلی، حتی بانک مرکزی هم قادر به کنترل نرخ ارز و تک‌نرخ کردن قیمت آن نیست، پس ما فقط می‌توانیم با برنامه‌های میان‌مدت به آن سمت حرکت کنیم تا شاید در آینده عضو دائم این سازمان شویم.

بدون شرح!

علی هاشمی
کارنویس

حرف آخر

میزان رأی ملت خواهد ماند

مسعود سوری
روزنامه‌نگار

پس از برگزاری ۳۶ انتخابات با آمار بالاترین مشارکت ۹۸٪ و پایین‌ترین مشارکت ۳۷٪ واجدین شرایط! که می‌توان از مهم‌ترین آن‌ها به همه‌پرسی نظام جمهوری اسلامی (۱۳۵۸)، ریاست جمهوری (۱۳۷۶ و ۱۳۸۸) و خبرگان رهبری (۱۳۶۱) اشاره کرد، همچنان پس از فراز و نشیب‌ها و شور و هیجانی که در برخی از این انتخابات به وقوع پیوسته است سؤالی که ذهن مشارکت‌کنندگان را درگیر کرده این است که آیا میزان، معیار و تراز رأی مردم است؟ یا نیست؟

همان‌گونه که در ابتدای یادداشت اشاره شد ۳۶ انتخابات مستقیم یعنی با رأی مستقیم و بدون واسطه مردم پس از پیروزی انقلاب اسلامی ایران صورت گرفته است، اما نباید فراموش کرد در بعضی موارد همچون انتخاب شهردار، شورای شهر از سوی مردم به‌صورت نیابتی و البته با ضمانت صیانت از نظر و صلاح آن‌ها، انتخابات برگزار می‌کند و هر یک رأی اعضای شورا به‌منزله رأی هزاران شهروند است و مردم، با واسطه فرد منتخب را برای مدت چهار سال بر مسند حساس و البته غیرسیاسی شهردار می‌نشانند.

حال سؤالی که برای مخاطب به وجود می‌آید این است که آیا تأیید و انتخاب شهردار با نگاه امنیتی، سیاسی و مورد وثوق بودن وی از سوی دستگاه‌های حکومتی و دولتی فارغ از رأی و نظر مردم به مصلحت نظام است! یا اینکه نادیده گرفتن شعار میزان رأی ملت است که یکی از اصول اخلاقی و اجرایی سال‌های آغازین انقلاب بود، تیشه به ریشه اصول دموکراسی و مشارکت عمومی انقلاب اسلامی ایران خواهد زد؟! طی روزهای اخیر و در پی حواشی استعفای شهردار تهران از تهدید به عزل گرفته تا تشویق به استعفای اجباری، اعضای شورای شهر و برخی

سیاسیون در این مورد اظهار نظر کرده و در عین حال که خود با رأی مردم بر مسند تصمیم‌گیری برای شهر و شهروندان نشسته‌اند، معتقدند شهردار باید با نظر و تأیید نهادهای حکومتی انتخاب شده و به تعبیری فرد منتخب باید هماهنگ با بدنه حکومت باشد! و برخلاف روند مرسوم مبنی بر هماهنگی و تعامل دستگاه‌های اجرایی با مدیران ارشد برای پیشبرد اهداف کلان نظام! گویی منتخبین مردم فراموش کرده‌اند که میزان رأی ملت است! و می‌خواهند با انتصاب فرمایشی یا بهتر بگوییم انتخاب توافقی شهردار بین نهادهای قدرت، قبل از انتخاب، به واسطه رأی غیرمستقیم مردم، بدیهی‌ترین حقوق ملت را نادیده بگیرند!

کاری

سیولیشه

تی تیک تی تیک
در این کران ساحل و به نیمه شب
نک می‌زند «سیولیشه» روی شیشه

به او هزار بار ز روی پند گفته‌ام
که در اطاق من ترانه جا برای خوابگاست
من این اطاق را به دست هزار بار رفته‌ام
چراغ سوخته هزار بر لبم
سخن به مهر دوخته

ولیک بر مراد خود
به من نه اعتناش او
فتاده است در تلاش او
به فکر روشنی کز آن
فریب دیده است و باز
فریب می‌خورد همین زمان

به تنگنای نیمه شب که خفته روزگار پیر
چنان جهان که در تعجب، کوید سر، کوید پا
تی تیک تی تیک
سوسک‌سیا
سیولیشه
نک می‌زند
روی شیشه

نیما یوشیج

بی‌تفاوتی اجتماعی: با عنوان انبوه تنها

البته باید اشاره کرد که در هر دوره که فساد نظام‌های سیاسی و اداری فراگیر شده و فردگرایی در بین سیاستمداران به چشم آمده، فرصت مشارکت هم از مردم گرفته و «اکثریت خاموشی» که به بی‌تفاوتی و بی‌اعتنایی در سرنوشت جامعه خود رسیده‌اند، بروز و ظهور پیدا کردند. اکثریتی که به ناهنجاری‌ها، کج‌رفتاری‌ها، افول اخلاقی عمومی، نراستی‌ها بی‌تفاوت است و دیگر مطالباتی جهت اصلاح و تغییر ندارد. مردمی که هر روز پیوند عاطفی آن‌ها دستخوش تغییرات است و همه برای هم چرتکه می‌اندازند. این را می‌توان از آمار افرادی که در سال گذشته برای

یادواره

ناصر ارباب از «پلی از جنس شیشه» می‌گوید:

نقد جنس ضعیف شناخته شدن

نمایشنامه خوانی «پلی از جنس شیشه» بیست و دوم اردیبهشت در سالن ارغنون به روی صحنه می‌رود. این نمایش پس از یک جلسه نمایشنامه خوانی به نویسندگی نگار نادری و کارگردانی ناصر ارباب برای عموم علاقه‌مندان اجرا خواهد شد. در نمایش پلی از جنس شیشه «حسین سلیمی خلیق» و «شیوا بدایغی» به ایفای نقش‌های مختلف این نمایش می‌پردازند. از دیگر عوامل این نمایش می‌توان به طراحی پوستر و گرافیک حامد هاشمی، طراح صحنه سحر سجاد صادقی، آهنگساز محمدجواد یکه روستا، دستیاران کارگردان رها عادل و حامد واعظ‌نیا، اشاره داشت. روابط عمومی این اثر به عهده تیم رابط عمومی متشکل از اسماعیل علی حسینی، حمید خلدوردی، مریم حاج محمدی است. پلی از جنس شیشه نقدی اجتماعی را در تعصب کورکورانه به حوادث ناگواری است که در بطن جامعه رخ می‌دهد و زنان بی‌دفاع را دچار فرو خوردگی و پنهان‌کاری‌های عمدتاً اسفناک می‌کند. گروه تئاتر نامیرا قصد دارد تا با مطرح کردن این موضوع مهم اجتماعی نگاهی دقیق‌تر به اتفاقات اخیر جامعه درباره کودک‌آزاری و نقض حقوق حقه زنان جامعه مسلمان و با فرهنگ ایرانی داشته باشد. به بهانه اجرای تازه‌ترین اثر گروه نامیرا مصاحبه‌ای با ناصر ارباب ترتیب داده‌ام که در ادامه می‌خوانیم:

مختصری در خصوص نمایشنامه پلی از جنس شیشه توضیح بفرمایید. نمایشنامه پلی از جنس شیشه، نمایشنامه‌ای است که در مورد یکی از مشکلات زنان در دهه‌های گذشته حرف می‌زند؛ نادیده شدن و جنس ضعیف شناخته شدنشان. داستان در مورد زنی است که مورد تجاوز جنسی قرار گرفته اما همسرش به‌جای حمایت درخواست طلاق توافقی می‌کند؛ وکیلش می‌گوید شواهد علیه زن است و پدرش در آخر زن را می‌کشد. **این نمایش با موضوع خشونت علیه زنان است چرا این نمایشنامه را برای اجرا انتخاب کردید؟** به نظرم هنوز که هنوز است ما در کشورمان این مسئله را داریم؛ حال به‌نوعی دیگر؛ اینکه بنا به انسانیت باید حق و حقوق یکسان داشته باشند و مورد ظلم واقع نشوند. **چه شد که تصمیم گرفتید این کار را به‌صورت نمایشنامه خوانی و سپس به اجرای عموم ببرید؟** می‌خواستم اول بازخورد مخاطب را ببینم و بعد با رفع نواقص اجرا ببرم. ما نهایت تلاشمان را برای بهتر دیده شدن هنرمان می‌کنیم اما این را باید مخاطب بگوید که چقدر تلاش‌هایمان به ثمر نشسته است.

ادامه سرمقاله

حرکت‌های جامعه، بی‌اعتمادی به ساختارهای اقتصادی و سیاسی، بی‌اعتمادی به مردم از سوی متولیان امر، تضعیف نهادهای مردمی، وضعیت دموکراسی در جامعه، تأثیرپذیری فرهنگ‌ها از هم، گسترش بی‌حساب جمعیت، نفاق و دروغ‌گویی بر بی‌تفاوتی‌ها دامن می‌زند. مشارکت اجتماعی و همدلی افراد نسبت به جامعه یکی از ابزارهای توسعه پایدار است که متأسفانه در جامعه ما به‌شدت رو به افول است. بی‌تفاوتی اجتماعی در کنار همدلی یا همان مشارکت معنا می‌شود. حالتی بی‌قیدی است که افراد نسب به سیر حرکت جامعه در زمینه‌های مختلف دارند. این کنش‌های اجتماعی افراد متضمن بقای جامعه است تا جایی

